

Stk. 3. De i stk. 2 nævnte foreninger eller sammenslutninger er beføjet til samtidig med anmeldelse af en formentlig begået lovovertrædelse at foranledige forbud nedlagt mod overtrædelsen. Sådant forbud forfølges efter lovgivningens almindelige regler.

§ 5.

Stk. 1. Undervisningsministeren bemyndiges til at træffe de fornødne bestemmelser til gennemførelsen af denne lov og til at afholde de hermed forbundne udgifter.

Stk. 2. Denne lov træder i kraft den 1. juni 1955.

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget er udarbejdet på grundlag af det forslag til lov om benyttelse af betegnelsen arkitekt, der indeholdes i den af arkitektuddannelseskommissionen i foråret 1952 afgivne betænkning, men er i forhold til dette ændret og udvidet på visse punkter.

Forslaget tilsigter at beskytte de byggende, der ikke selv er i besiddelse af sagkundskab på byggeriets område, således at disse fremtidig har sikkerhed for, at betegnelsen arkitekt er en garanti for betryggende kvalifikations tilstedeværelse. Man har i forbindelse med handelsministeriet og boligministeriet overvejet hensigtsmæssigheden af i forbindelse med reglerne om arkitektnavnet at give bestemmelser, hvorefter en anden betegnelse forbeholdtes sådanne persongrupper, som under den hidtil gældende ordning kunne tænkes på basis af en mere håndværkspræget uddannelse at ville benævne sig arkitekter i deres erhverv. Under hensyn til vanskeligheden ved at finde en betegnelse, der dækker over en nogenlunde ensartet uddannelse samt til, at der på dette område næppe er tilstrækkeligt behov for en eneret, har man imidlertid undladt at optage sådanne bestemmelser i det endelige lovforslag.

Forslaget er opbygget således, at de varige regler findes i § 1, stk. 1—2, hvortil stk. 3 knytter sig som supplement. Ifølge bestemmelsen er enhver, der har afgang fra kunstakademiets bygningskole — efter kommissionsbetænkningen benævnt kunstakademiets arkitektskole — berettiget til at benytte betegnelsen arkitekt. Endvidere tilkommer retten — efter prøvelse i hvert enkelt tilfælde — personer, hvis kvalifikationer må sidestilles med de på akademiet uddannedes. Retten skal yderligere kunne tildeles andre, der har vist sig i besiddelse af betryggende evner og kundskaber på arkitektvirksomhedens felter. Endelig fastsættes retningslinierne for sammensætningen af det fagkyndige råd, der skal bistå undervisningsministeren ved behandlingen af sager om opnåelse af retten til at føre arkitektbetegnelsen.

Som overgangsregler gives i § 2 dels en regel om adgang til at bevare betegnelsen for personer, der ved lovens ikrafttræden er medlemmer af kunstakademiets arkitektsektion eller af Danske Arkitekters Landsforbund (der omfatter Akademisk Arkitektforening og Dansk Arkitektforening), dels en regel, der sikrer personer, som uden at have de i de varige regler krævede kvalifikationer driver arkitektvirksomhed under betegnelsen arkitekt, mod at lide skade i deres næringsdrift; yderligere bevarer man arkitektnavnet for sådanne personer, der tidligere har haft arkitektvirksomhed som hovederhverv, men nu ikke længere aktivt udøver dette.

Forslaget indeholder et forbud mod, at betegnelsen benyttes af andre personer end de i henhold til loven berettigede; i forbindelse hermed gives en straffebestemmelse, og endelig fastsættes regler for lovens håndhævelse og gennemførelse.

Til de enkelte paragraffer bemærkes følgende:

ad § 1.

Bestemmelsens 1. stk. fastslår, hvem der uden særlig tilladelse har ret til at benævne sig arkitekt. I stk. 2 og 3 gives regler om ret til benævnelsen efter tilladelse fra undervisningsministeren, der modtager indstilling i sådanne sager fra et fagkyndigt nævn. I henhold til denne regel vil f. eks. personer med udenlandsk arkitektuddannelse af en vis kvalitet kunne opnå ret til den danske arkitektbetegnelse, ligesom også de, der i øjeblikket er i færd med at uddanne sig til arkitekter uden for kunstakademiet, vil kunne opnå retten gennem den heromhandlede bestemmelse.

ad § 2.

Reglen i stk. 1 tilsigter en begrænsning af antallet af sager, som ellers skulle behandles af det i § 1, stk. 3 omhandlede nævn. Stk. 2—3 bevarer retten for personer, der under den hidtidige ordning har opnået velerhvervede rettigheder.

Ved fastsættelsen af det i stk. 2 opstillede krav om arkitektvirksomhedens udøvelse gennem en